Api şi bucuria

Autor: prof. consilier școlar Adela Crețu, CJRAE Sibiu

Api s-a trezit ca de obicei de dis-de-dimineaţă, chiar dacă eravacanţa de vară.„Oare ce aș putea face azi ca să nu mă plictisesc și să nu stau prea mult în casă?”, își zise cu ochii încă pe jumătate închiși.

Avea o mulţime de prieteni, aşa că nu trebuia să-şi facă prea multe griji. Dar, în acea dimineaţă, toţi erau plecaţi. Hotărî că trebuie să găsească ceva de făcut de unul singur.

S-a decis să înceapă cu o plimbare prin labirintul întortocheat creat de algele oceanului. Îi plăceau cel mai mult algele roşii, dar era încântat şi de cele albastre sau verzi.

Se simţea destul de ciudat că, dintre atâţia prieteni, nici unul nu era de găsit pentru a se juca împreună. Lângă o piatră, a întâlnit un peştişor albăstrui, în care îşi pusese toată speranţa. Din păcate, şi acesta era foarte grăbit şi nu putea să se joace cu el.

Api începea să se simtă tot mai singur şi mai trist.

S-a plimbat cât s-a plimbat, până s-a plictisit. Necăjit, a decis să revină acasă pentru a continua lectura cărţii despre dinozauri, pe care o începuse cu o zi înainte. Era singurul lucru interesant ce-i mai rămăsese de făcut, căci la televizor sau calculator avea voie doar o oră după-amiaza.

Când a deschis însă uşa casei.... „SURPRIZĂĂĂĂ!!”, au strigat toţi prietenii, după care au început să-i cânte „LA MULŢI ANI!”. Era ziua lui de naștere şi el uitase complet! Nu însă şi părinţii lui, care îi pregătiseră în secret o petrecere pe care nu o va uita prea curând!

Dragă cititorule,
Ce emoții a trăit Api pe parcursul povestirii?
Care e momentul cel mai frumos al poveștii pentru tine?
Gândește-te la un moment când te-ai simțit foarte bucuros și desenează-l.